

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 233/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť H. I., S., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er/276/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť H. I. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. januára 2013 doručená sťažnosť H. I., S. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er/276/2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že na okresnom súde sa vedie exekučné konanie pod sp. zn. 15 Er/276/2009 vo veci oprávneného E., a. s., K., proti sťažovateľke ako povinnej o vymoženie sumy 923,12 € s príslušenstvom.

Sťažovateľka v sťažnosti poukazuje na to, že

„... Nečinnosť Okresného súdu Trnava v konaní 15Er/276/2009 využíva súdny exekútor JUDr. R. K., ktorý aj napriek podanému návrhu na zastavenie exekúcie a návrhu na odklad exekúcie EX 1604/09, neustále zvyšuje trovy exekúcie a tým mi spôsobuje značnú finančnú škodu.

V mesiaci jún - júl 2011 som podala Okresnému súdu Trnava návrh na zastavenie exekučného konania č. k. 15Er/276/2009.“

Sťažovateľka v sťažnosti cituje znenie svojho návrhu na zastavenie exekúcie a ďalej uvádza:

„... JUDr. R. K. - súdny exekútor mi doručil v decembri 2012 upovedomenie o ďalších trovách exekúcie, ktoré vyčíslil na sumu viac ako 500 EUR, aj napriek tomu, že už viac ako 1,5 roka je podaný návrh na odklad exekúcie. Moje slabé právne vedomie a skutočnosť, že mi upovedomenie o ďalších trovách exekúcie bolo doručené cez vianočné sviatky spôsobilo, že lehotu 3 dní na podanie námietok proti ďalším trovám exekúcie som zmeškala.“

Na základe týchto skutočností sťažovateľka v sťažnosti tiež žiada ústavný súd, aby *„preskúmal zákonnosť konania Okresného súdu Trnava v spise 15Er/276/2009 a pomohol mi napraviť túto bezvýhodiskovú situáciu v ktorej sa nachádzam už viac ako 1,5 roka“*, a o *„o zhovievavosť pri skúmaní mojej sťažnosti a nezamietal ju hneď len z dôvodu, že som si nenašla advokáta, ktorý by ma mohol a chcel zastupovať. V prípade, že by sa s touto sťažnosťou Ústavný súd nechcel zaoberať, žiadam Vás, aby ste ju postúpili inštitúcii, ktorá by mi bola ochotná a schopná pomôcť.“*

Sťažovateľka súčasne požiadala aj o ustanovenie advokáta, ktorý by ju zastupoval v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd v prípise č. k. Rvp 125/2013-3 z 15. marca 2013 informoval sťažovateľku o tom, že na základe zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov bolo v Slovenskej republike na sprístupnenie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi zriadené Centrum právnej pomoci (ďalej aj „centrum“), ktoré s účinnosťou od 1. januára 2012 môže osobám v hmotnej núdzi poskytnúť právnu pomoc, a to aj formou ustanovenia právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom. Ústavný súd v označenom prípise odkázal sťažovateľku s jej žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu na centrum a zároveň ju vyzval, aby mu v lehote 14 dní od jeho doručenia preukázala, že Centru právnej pomoci podala písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom vo veci jej sťažnosti. Ústavný súd zároveň sťažovateľku upozornil, že ak v určenej lehote ústavnému súdu nepreukáže, že Centru právnej pomoci takúto žiadosť podala, môže jej sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí. Sťažovateľka si označený prípis prevzala 21. marca 2013.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že k sťažnosti sťažovateľky nie je priložené splnomocnenie na jej zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom a že sťažovateľka ani na výzvu ústavného súdu, aby sa so svojou žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu obrátila na Centrum právnej pomoci a túto skutočnosť preukázala, v lehote určenej ústavným súdom (a ani do dňa predbežného prerokovania jej sťažnosti) nezareagovala, a to napriek tomu, že ju ústavný súd upozornil, že ak mu v tejto lehote uvedenú skutočnosť nepreukáže, môže jej sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Na tomto základe ústavný súd so zreteľom na nečinnosť sťažovateľky, ktorá nevykonala relevantné úkony smerujúce k zabezpečeniu svojho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, rozhodol o odmietnutí jej sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2013